పోటీకేసి పెట్టేశా

తెలుగు వెలుగు సంపాదకులకు,

నమస్కారం

మీరు నిర్వహిస్తున్న ఉగాది కథల పోటీకి 'కంచిమేక' అనే కథ పంపిస్తున్నా. ఈకథ మీ గడువుతేది దాటిన రెండ్రోజులకు మీకు అందుతుంది. అయినా దయతో పోటీకి స్వీకరిస్తారని ఆశిస్తున్నా. కథ ఫెయిర్‌చేసి పంపించడానికి నా ఆర్థిక పరిస్థితులు అనుకూలించక ఆలస్యమయ్యింది. నేనొక పేపర్‌బాయ్‌ని. ఇది నా ప్రథమ ప్రయత్నం అందుకనే పోటీకి స్వీకరించమని మరీ మరీ కోరుతున్నా సార్. మీ నిబంధనల్లో కాగితానికి ఒక ప్రక్క సిరాతో రాయాలని వుంది కానీ నాకందుబాటులో వున్న బాల్‌పెన్‌తో రాసి పంపిస్తున్నా అది సిరాతో రాసినట్టు పరిగణిస్తారో లేదో నాకు తెలీదు. కథ సొంతమనీ, దేనికీ అనుసరణ, అనువాదంకాదని హామీ ఇస్తూ, నా ఈ రచనను పోటీకి పరిశీలించమని కోరుతున్నా.

ఇట్లు

కె. తాతయ్యలు.

సాధారణంగా పోటీ కథలలో వచ్చే హామీ పత్రాలకు భిన్నంగా అమాయకంగా ఉన్న ఆ ఉత్తరం, ఉత్తరం కింది పేరు నన్ను అమితంగా ఆకర్షించాయి. ఉత్తరంలోని దస్తూరి అస్తవ్యస్తంగా ఉన్నా, రాసిన తీరు చేయి తిరిగిన రచయితలా ఉండడం నన్నాశ్చర్య పరిచింది. సరిగ్గా గంట క్రితమే కథల పోటీకి వచ్చిన రచనలను మొదటి వడపోసి న్యాయ నిర్ణేతలకు పంపాల్సిందిగా సబ్ ఎడిటర్ మానసతో చెప్పాను. అయినా పై ఉత్తరం చూసిన తర్వాత బావుంటే ఆ కథను కూడా చేర్చాలనే అభిప్రాయం 'కంచిమేక' కథను చదివించింది. ఆ కథలోని మొదటి వాక్యమే నన్నాకట్టుకుంది. పూర్తిగా చదవాల్సిన అవసరం లేకపోయినా కథ చివరంటా చదివించింది. కథలో శిల్పం కాని, వస్తువు కాని కొత్త రచయిత రాసినట్టు లేవు! నేను న్యాయ నిర్ణేతనైతే బహుమతికి నిలబడేకథే. వెంటనే మానసను పిలిపించి ఆ కథను కూడా పోటీ కథల లిస్ట్‌లో చేర్చమన్నాను.

చూడమ్మా మానసా..." వెను దిరిగిన మానస నా పిలుపుతో ఆగింది. "వాళ్ళు ముగ్గురూ లాడ్జికి చేరుకున్నట్టేనా?"

"శశిభూషణ్‌గారు, పార్థసారథిగారు ఇద్దరూ రెడీగా ఉన్నారు. శరత్‌బాబుగారు మరో గంటలో అక్కడికి వెళ్తున్నట్టు ఫోన్ చేశారు. ఈలోగా స్క్రిప్ట్‌లు పంపిస్తే మిగతా ఇద్దరూ చదువుతుంటారు"

"అయితే వాటిని నువ్వే స్వయంగా తీసుకెళ్ళు. వాళ్ళకేమయినా అనుమానా లొస్తే వివరంగా చెప్పు. లాడ్జి మేనేజర్‌తో వాళ్ళక్కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ జాగ్రత్తగా చూడమని చెప్పు."

"అలాగే"

"ఎల్లుండికల్లా నిర్ణయం పూర్తి కావాలని – లేకపోతే మనకు వ్యవధి చాలదని జడ్జెస్‌తో మరోసారి చెప్పు."

"ఓకే. అలాగే" మానస వెళ్ళిపోయింది.

నన్ను ఆ తాతయ్యలు ఆలోచనలు వదలలేదు. సాధారణంగా రచయితలు అందమైన కలం పేర్లను పెట్టుకుంటారు – అలాంటిది ఎంత పాతగా ఉన్నా అసలు పేరుతోనే కథ రాసిన ఆ కుర్రాడి నిజాయితీ, నన్ను కదిలించింది. ఉత్తరంలో కూడా నిజం దాయకుండా ఎంత అమాయకంగా రాసాడు?!"...

* * *

మూడో నాటి సాయంత్రానికల్లా అనుకున్నట్టుగానే న్యాయ నిర్ణేతలు ఫలితాలతో సహా ఆఫీసు కొచ్చారు. బహుమతులు పొందిన కథల జాబితాలో మూడో ది తాతయ్యలు కథ కావడం నన్ను సంతృప్తి పరిచింది. ఈసారి మొదటి, రెండు బహుమతులూ ప్రఖ్యాత రచయితలకే దక్కాయి వాళ్ళు ముగ్గురూ నన్నుకూడా ఓసారి కథలు చదివి బహుమతుల వరసలో మార్పులు అవసరమైతే చెయ్యమన్నారు. కానీ ఆ విషయంలో జోక్యం కలిగించుకోడం నా కిష్టంలేదు. జడ్జిమెంట్ వీలైనంత నిక్కచ్చిగా ఉండాలనే అభిప్రాయంతోనే సమర్థులు, ప్రలోభాలకు లొంగని వాళ్ళు అని భావించి వాళ్ళముగ్గుర్ని పిల్చి లాడ్జిలో కూర్చోబెట్టి మూడ్రోజులపాటు అదేపనిగా చదివించి మరీ న్యాయ నిర్ణయం చేయించాను

శశిభూషణ్ రచయిత కాదు నా కాలేజీలో క్లాస్ మేట్. నేను కథలు రాసే రోజుల్నుంచీ పత్రికలు చదువుతూ బాగోగులు చక్కగా విమర్శించేవాడు ప్రస్తుతం విశాఖలో లాయర్‌గా ఉంటున్నాడు. రచయితలైతే రాగద్వేషాలకు అవకాశముంటుందని, అందరూ వాళ్ళే కాకుండా ఒక న్యాయ నిర్ణేతగా శశిభూషణ్‌ని ఎన్నుకున్నాను. రెండో వ్యక్తి పార్థసారథి స్కూలు మాష్టరుగా పన్చేసి రిటైరయ్యారు ఆంధ్రదేశంలో ఉన్న అద్భుతమైన కథకులలో ఒకడు కానీ ఆయన రాసిన అన్ని కథలూ లెక్క పెడితే ముప్పైదాటవు. ఈ రోజుల్లో నిజంగా ఆయన వ్యాపారం చేయదల్చుకుంటే ఏ పత్రికకు రచన పంపినా, ఏ ప్రచురణ కర్తను పుస్తకం వేయమని అడిగినా ఎవరూ కాదనరు. కానీ, కథ రాయాల్సిన అగత్యం వస్తే తప్ప కథ రాయకూడదనే సిద్ధాంతం ఆయనది అయినప్పటికీ ఈతరం రచయితలను వదలకుండా చదవడం ఆయన ప్రత్యేకత.

మూడో అతను శరత్‌బాబు విజయవాడలోని కాలేజి లెక్చరర్‌గా పని చేస్తున్నాడు. వయస్సు మూడు పదులు దాటక పోయినా, రాసిన నవలల సంఖ్య దానికి చేరుతుంది. వారపత్రికల్లో పుంఖాను పుంఖాలుగా సీరియల్స్ రాస్తూ అభిమాన పాఠకలోకాన్ని ఉర్రూత లూగిస్తున్న ప్రఖ్యాత రచయిత

ఇంత వైవిధ్యం ఉన్న వ్యక్తులను న్యాయ నిర్ణేతలుగా ఎంపిక చేసిన తర్వాత తిరిగి నేను చదవడం అవసరమని పించలేదు

'ఈ మూడు రోజులూ యింతకంటే జైలే నయమనిపిస్తుంది మీకు. అక్కడింత మెంటల్ స్ట్రెయిన్‌వుండదు– సారీ ఫర్‌ది ట్రబుల్"– అన్నాను'టీ' సిప్ చేస్తున్న జడ్జెస్‌ను ఉద్దేశించి

"మాకీ జైలు జీవితం థ్రిల్లింగ్‌గానే వుంది మీలా యావజ్జీవ ఖైదీలం కాదుగా మరి?" శశిభూషణ్ జోక్ పేలింది.

"మాస్టారూ, ఎలా వుంది స్టాండర్డ్ ?" ఫలితాల గురించి ముందు మాటలో ఆ విషయం ప్రస్తావించాలని అడిగాను

"బావుంది యువతరం మంచి కథలు రాస్తున్నారు. నాకయితే – నేను కథలు రాయడం మానేసి మంచి పని చేసాననిపిస్తుంది ఈ తరం తీసుకుంటున్న వస్తువులూ, శిల్పం చూస్తుంటే మన తరం యిప్పుడు పోటీ పడలేమని పిస్తోంది". పార్థ సారథిగారు నిర్మొహమాటంగా చెప్పారు

"అయ్యా, మాస్టారి అభిప్రాయంతో నేనూ ఏకీభవిస్తున్నాను అయితే నాది చిన్న సలహా పోటీలో దాదాపు మూడోవంతు రచయిత్రులున్నారు వాళ్ళలో ఎవరికీ ప్రైజు రాలేదు కనుక ఆ కథల్లో మంచి కథకు ఓ కన్సొలేషన్ ప్రకటిస్తే బావుంటుంది"

"అవసరం లేదు శశి భూషణ్ గారూ, వాళ్ళంతా ఎలాగూ రచయిత్రులు కాదు ఈనాడు "బృహన్న వలలు" రాసేస్తున్న రచయిత్రులలో సగం మంది 'బృహన్నల'లే– మీకు తెలుసా?" శరత్‌బాబు శశిభూషణ్ గారి ప్రతిపాదనకు అంగీకరించలేదు

"శశిభూషణ్ గారూ, ఆడ, మగా? ప్రఖ్యాతులా– వర్ధిష్ణువులా? అనే విచారణ మనకొద్దు. రిజర్వేషన్లు నాకిష్టం వుండదు ఎవ్రరాశారన్నది కాదు– ఎలా రాశారన్నదే మనకు ముఖ్యం. అందు వల్ల కన్సొలేషన్ల ప్రసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ఎలాగూ మంచి కథలు ప్రచురణకు తీసుకుంటున్నాంగా? ఏమంటారు?" నా అభిప్రాయాన్ని ముగ్గురూ ఆమోదించారు మానసను పిల్చి బహుమతులు పొందిన రచయితలకు టెలిగ్రాంలు ఇమ్మన్నాను

* * * * *

టెలిగ్రాం లిచ్చిన వారం రోజులకు అందరి పరిచయాలు అందాయి– తాతయ్యలు నుంచి తప్ప. బహుశా ఫోటో తీయించుకోడానికి డబ్బు లేక ఆలస్యమయిందేమో అనుకున్నా. ఆ రోజు పోస్టుకూడా చూసి అందక పోతే తర్వాత సంచికలో అతని పరిచయం వేద్దామని మానసతో చెప్పేశాను ఇంతలో 'ఆరోజు పోస్టులో వచ్చిన ఓ ఉత్తరం చూసి నేను షాక్ తిన్నాను అనుమానం చాలక మళ్ళీ

మళ్ళీ చదివాను–

తెలుగు వెలుగు వారపత్రిక సంపాదకులకు

నమస్కారం

ఇటీవల నేను ఓ ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ పత్రికలో "ది స్కేప్ గోట్' అనే కథ చదివాను ఆ కధ సారాంశం ఇది –

ఓ యాభై ఏళ్ళు పైబడిన రాజకీయ నాయకుడికి సెక్స్ సంబంధమైన పెర్వర్షన్ వుంటుంది. అతగాడికి రేపో మాపో రజస్వల కాబోయే ఆడపిల్లని అనుభవించడం సరదా అతని అధి కారానికీ, పలుకుబడికీ దాసోహం చేసే మరో ఛోటానాయకుడు ఓ ట్రావెలర్స్ బంగాళాలో అతనికి అలాంటి వచ్చీరాని వయసున్న 'శారిక' అనే అమ్మాయిని సమర్పిస్తాడు. అతనికి థ్రిల్ కలిగించే ఆ రాక్షస రతిలో ఆ విడీ విడని మొగ్గ నలిగిపోయి చనిపోతుంది ఆ తర్వాత ఆ పిల్ల అతని అక్రమ సంతానమేననే నిజం బయట పడుతుంది. . ఇందులో సంఘటన హృదయాన్ని కదిలించేదిగా ఉంది. మీరు సూత్ర ప్రాయంగా ఈ కథ నామోదిస్తే అనువదించి పంపిస్తాను ఈ కథ తాలూకు పారితోషికం కూడా నాకవసరం లేదు. ఆ మొత్తాన్ని ఏ 'శారిక' కన్న తల్లి లాంటి నిర్భాగ్యురాలికో పంపించండి ... మీ జాబు కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను.

ఇట్లు

నారాయణరావు

అతని ఉత్తరం మీద ఎడ్రస్సూ , కవరు మీద స్టాంపూ, రెండూ చూసాను. సందేహం లేదు ఆ ఉత్తరం విశాఖ నుంచే వచ్చింది. నారాయణరావు ఓ ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో ఎల్డీసిగా పనిచేస్తున్నాడు.

అతని ఎడ్రస్‌ని, ఉత్తరాన్ని అంతగా పట్టించుకోడానికి కారణం– అతను రాసిన ఇతి వృత్తమే 'కంచి మేక' కధ!! అయితే తాతయ్యలు. ..? సందేహం లేదు నేననుకున్నట్టు నిజాయితీ పరుడూ, అమాయకుడు కాదు దగాకోరు! దొంగ– అతను రాసినట్టు అతను పేపర్‌బాయ్ అయిఉండడు. అది కూడా నా సానుభూతి పొందడానికి చేసిన కల్పనే. అయినా అనుమానం చాలక మానసను పిల్చి నారాయణరావు ఉత్తరం ఇచ్చి చదవమన్నాను. ఉత్తరం చదివిన మానస మొహంలో నెత్తురు చుక్క లేదు.

"ఈ కథా, మనం బహుమతి ఇచ్చిన 'కంచిమేక' కథా ఒకటే సార్ ఆ తాతయ్యలు ఒట్టి 'చీట్'లా ఉన్నాడు"

"ఇంకా నయం సంచిక ప్రింట్ కాకుండా ఈ నారాయణరావెవరో దేవుడ్లా రక్షించాడు ఇప్పుడేం చేద్దాం? మళ్ళీ జడ్జెస్‌ను పిలిచే టైం కూడా లేదు".

"సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించిన కథల జాబితా వుంది కదాసార్ దానిలో మొదటి కథకు బహుమతిస్తే సరిపోతుంది కదా"

"ఆ మొదటి కథ ఎవరిదో చూడు".

"సగం చెక్కిన రాతి రథం' అనే కథ. విజయనగరం నుంచి మాధవి అనే ఆవిడ పంపించింది సార్" రచయిత్రులకు కూడా ఓ ప్రైజ్ యిస్తే బావుంటుందనే శశిభూషణ్ గార్కి కోరిక కూడా తీరుతోంది!

సరే, ఆ రోగ్‌కి ప్రైజ్ కాన్సిల్ చేస్తున్నట్టు, మాధవి గారికి ప్రైజ్ ఇచ్చినట్టు వెంటనే టెలిగ్రాంలు పంపించు. ఫోన్ చేసి 'హరి' గార్ని పిల్చి వెంటనే ఆ రాతిరథం కథకు ఇలస్ట్రేషన్ వేయించు తాతయ్యలుకు టెలిగ్రాంను కన్‌ఫర్మ్ చేస్తూ ఓ ఉత్తరం కూడా రాసి పడెయ్".

"అలాగే సార్" నా కోపాన్ని చూసి వీలైనంత నిర్లిప్తంగా, క్లుప్తంగా మాట్లాడుతోంది మానస

"రచయితల్లో కూడా ఎంత వంచకులున్నారు!" నా మొహం కోపంతో ఎరుపెక్కింది

★ ★ ★ ★ ★

"..... ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపవద్దంటే మనుష్యుల్ని రమ్మనమని అర్ధమా? అయినా ఇంత సేపటి నుంచి చూస్తున్నా ఆ అబ్బాయి మాట్లాడడం లేదు అతని తరఫున మీరు వకాల్తా తీసుకున్నారా?" తాతయ్యలను వెంట పెట్టుకొని వచ్చిన శాయిని చెడామడా తిట్టాను

"హీ యీజ్ టూ యంగ్ మీలాంటి పెద్దలతో ఇలాంటి విషయాలు ఎలా మాట్లాడాలో

పురోమార్గం

దినకరుడస్తమిస్తున్నాడు
ఇకతిమిరతతి అవరిస్తుంది
అయినా కాలగమనం
అర్ధక్షణమైనా ఆగదు కదా!
కరుణాన్వితశీతల చంద్రికాదృక్కులు
దయతో ప్రసరించి
పురోమార్గాన్ని ప్రస్ఫుట మొనర్చు
ప్రభూ!

— గోవిందరాజు రామకృష్ణరావు

పోటీ కథ

తెలియక'... " నీళ్ళు నములుతున్నాడు వటపత్రశాయి. వటపత్రశాయి కాస్త కూస్త పేరున్న కథకుడు. నాకు పరిచితుడు అతనేది కూడా తాతయ్యలు ఊరే కావడంతో అతన్ని తీసుకొని వచ్చాడు. తాతయ్యలు వయస్సు ఇరవై లోపు. మొహం చూస్తే టార్చ్‌లైట్ వేసి వెదికినా తెలివి తేటలున్న జాడ కనిపించడం లేదు. చదువు సంస్కారం ఉన్న వాడిలా కూడా లేడు. నేను శాయిని నిలదీస్తుంటే తనకు సంబంధించనట్లు దిక్కులు చూస్తున్నాడు తాతయ్యలు

"తాతకు దగ్గులు నేర్పినట్లు నాముందా ఇలాంటి కబుర్లు. ఇంకెవరికైనా చెప్పండి నమ్ముతారు కథలు రాయగలిగిన వాడు మాట్లాడలేడంటే నేన్నమ్మను. ఈ అబ్బాయి మొహం చూస్తే కథలు రాసేలాలేడు. అసలు ఈ 'కంచి మేక' కథే ఇతను రాసి ఉండడు. మీకు రెండు మూడు పేర్లతో రాయడం ఇదివరకే అలవాటు. ఈ కథ కూడా మీరే రాసి ఈ అబ్బాయి పేరు పెట్టుంటారు. ఇదేదో బినామీ లావాదేవీ... " ఒక అభియోగం తేల్చడానికొస్తే శాయి మీద మరో అభియోగం మోపడంతో అతని మొహం వివర్ణమయింది.

"మీరు అలా అంటే నేను మాట్లాడలేను సార్, ఇతనికి ఎవరూ తెలియక పోవడం వల్ల నన్ను తీసుకొచ్చాడు".

"ఇంకా మాయ మాటలు చెప్పకండి. కథ పోస్టు చెయ్యడానికి డబ్బు లేదని రాసిన వాడికి మిమ్మల్ని అంతదూరం నుంచి తీసుకు రావడానికి డబ్బెలా వచ్చింది?"

"అది..... అది..... " గొంతు పెగలడం లేదు తాతయ్యలుకి.

"ఏ అమ్మ పుస్తకంలో తాకట్టు పెట్టానని కూడా చెపుతావు నాయనా– నువ్వు దేనికయినా సమర్థుడివి. అంతగా కాగితాలు నలుపు చేయాలని దురదే వుంటే కథలే రాయాలా? రామకోటో, పత్రికలకు ఉత్తరాలో రాసుకోకూడదూ? కాపీ కథ్రాసి, లక్షలతో వ్యాపారం చేసే మా పత్రిక పరువు ప్రతిష్ఠలతో ఆటలాడతావా? నీకసలు అక్షరాలు కూడా వచ్చా అని నా అనుమానం..... " ఈ వ్యవహారంతో విసిగిపోయి ఉన్న నేను కుర్రాడి మీద విరుచుకు పడ్డాను.

'ఎడిటర్ గారూ– నన్ను నమ్మండి. మీరన్నట్టు ఈ అబ్బాయికి పెద్దగా చదువు రాని మాట నిజమే. అసలు ఆ విషయం చెప్పుకోవాలనే ఇక్కడకు వచ్చింది కూడా. మీ ఉత్తరంలో ఇతని కథ ఓ ప్రముఖ ఇంగ్లీషుకథకు కాపీ అని రాసారు. కానీ ఇతను చదివింది ఏడో తరగతి మాత్రమే. ఇతనికి ఇంగ్లీషు సరిగా రాదు". నాకు నచ్చజెప్పడాన్కి ప్రయత్నిస్తున్నాడు శాయి.

"అతనికి రాకపోతే మీరే చదివి చెప్పుంటారు".

"మీరా ఇంగ్లీషు కథ చదివారా?" ధైర్యాన్ని కూడ దీసుకొని శాయి అడిగాడు. నా గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడింది. నేను చదివే వ్యవధిలేదు. శాయిని దబాయించడం తప్ప నాకు గత్యంతరం కనిపించలేదు.

"మీ యక్ష ప్రశ్నలన్నిటికీ జవాబు చెప్పాల్సిన అవసరం మాకు లేదు అయినా ఇంతదూరం శ్రమపడి వచ్చారు కనుక మర్యాద కోసం చెప్తున్నా. ఈ ఉత్తరం చూడండి మీకు తెలుస్తుంది". అంటూ పేపరు వెయిట్ కింద నుంచి నారాయణరావు రాసిన ఉత్తరాన్ని తీసి శాయి మీదికి విసిరాను.

ఉత్తరం చదవగానే ఇద్దరూ నిశ్చేష్టులయ్యారు.

కొంత సేపటికి తేరుకొని శాయి నాకు నచ్చ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"ఈ ఉత్తరాన్ని చదివిన వాళ్లెవరూ ఈ అబ్బాయి కథ కాపీ కథ కాదనలేరు కానీ దయచేసి నా ఆర్గ్యుమెంట్ కూడా వినండి. కేవలం ఉత్తరాన్నే ఆధారం చేసుకొని ఇది కాపీకథ అని నిర్ణయించడం సబబుకాదు మీరు నారాయణరావుగారికి రాసి ఆ కథ తెప్పించి రెండూ చదివి అపుడు మీ నిర్ణయం ప్రకటించండి."

"శాయిగారూ – అనవసరంగా నన్ను విసిగించకండి. బోడి అయిదు వందల రూపాయల మొత్తానికి ఎవరో మోసం ఎందుకు చేస్తారు? ఈ కుర్రాడికి ప్రైజ్ రాకపోతే వాళ్ళ కొచ్చే లాభం ఏమిటి? పోనీ పోటీకి కథలు పంపించిన వారిలో ఈ నారాయణరావు లేడు. సంబంధం నిశ్చయమైన తర్వాత పెళ్లి కూతురు మంచిది కాదని ఆకాశరామన్న ఉత్తరం వచ్చిందనుకోండి –– వెంటనే ఆ సంబంధం కాన్సిల్ చేస్కుంటాం కానీ పిల్ల మంచిదా కాదా అని విచారిస్తూ కూచుంటామా లక్షల మీద వ్యాపారం చేసే పత్రిక విషయం కూడా అంతే. నిజానికి మేం బహుమతి ఇవ్వాలనుకున్న కథకు అది రాకపోతే మాకంటే దుఃఖ పడేవాళ్ళు ఎవరూ ఉండరు. ఇక వెళ్ళండి.... నమస్కారం". ఇక వదిలేలాలేరని అక్కడ్నుంచి విసురుగా లేచి బయటకు వచ్చాను.

శాయి తాతయ్యలు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

* * * * *

"కేవలం ఉత్తరాన్నే ఆధారం చేసుకొని ఇది కాపీకథ అని నిర్ణయించడం సబబు కాదు..... " శాయి మాటలు నా చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి. కానీ నారాయణరావు ఉత్తరం తాలూకు నిజానిజాలను ఆరా తీసే వ్యవధి లేదు. నారాయణరావుకి కథను అనువదించి పంపించమని ఉత్తరం రాసి ప్రత్యేకసంచిక సరుకూ సప్పరాలో మునిగి పోయాను.

ప్రత్యేక సంచిక విడుదలైన తర్వాత యథా ప్రకారం బహుమతి పొందిన కథల్ని మెచ్చుకుంటూ అనేక ఉత్తరాలు వచ్చాయి. వాట్లో నారాయణరావు ఉత్తరం కూడా ఒకటి. కానీ నారాయణరావు నుంచి ఆ కథ మాత్రం అందలేదు. మళ్లీ ఉత్తరం రాసాను. ఈసారి ఆ ఇంగ్లీషు పత్రిక పేరు, సంచిక తెలియ చేయమన్నాను. అయినా సమాధానం రాకపోవడంతో టెలిగ్రాం కూడా ఇప్పించాను. కానీ ఫలితం లేక పోయింది.

నారాయణరావు సంగతి తేల్చాలనే పట్టుదల నాలో పెరిగింది. మానస యూనివర్సిటీ విద్యార్థి విద్యార్థులను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి విశాఖ వెళుతుంటే నారాయణరావు ఎడ్రస్ ఇచ్చి అతని విషయం కనుక్కొని రమ్మని మరీ మరీ చెప్పాను. మానస తిరిగి వచ్చి నాకు చెప్పిన వార్త ఆందోళన కలిగించింది.

అతనిచ్చిన ఎడ్రస్‌లో నారాయణరావు అనే వ్యక్తి లేనే లేడట! అయితే మరి నారాయణరావు రాసిన ఉత్తరం?! నా అనుమానం దృఢపడినా ఎందుకయినా మంచిదని ఇంగ్లీషు పత్రికలను బాగా చదివే అలవాటున్న మిత్రులను 'స్కేప్ గోట్' కథ గురించి అడిగాను. అటువంటి పేరు గాని, యితివృత్తం గాని గల కథ యిటీవల కాలంలో ప్రచురితం కాలేదని వాళ్ళు చెప్పారు!

జరిగిన మోసం లీలగా నాకు అర్థమైంది. అయినా తాతయ్యలుకు ఉత్తరం రాసి ఆ విషయం తవ్వడానికి నా అహం అంగీకరించలేదు.

'మీ కథ 'కంచి మేక' ప్రచురణకు స్వీకరించామని తెలియ జెయ్యడానికి సంతోషిస్తున్నాం. కథ వీలువెంట ప్రచురిస్తాం ' అనే కార్డు మాత్రం తాతయ్యలుకు పోస్టు చేయించాను

* * * * *

రెండు నెలలు గడిచాయి. దాదాపు తాతయ్యలు విషయం మర్చిపోయాను ఆరోజు ఓ సాహిత్య సభలో పాల్గొనడానికి రాజమండ్రి వెళ్ళాల్సొచ్చింది. ఆ సభలో శాయి ఒక ఉపన్యాసకుడు–

సభ అయిపోయిం తర్వాత శాయి ఏదైనా మాట్లాడతాడేమో నని చూశాను చివరకు నేనే అతన్ని కదిలించాను.

"ఆ తాతయ్యలు కథ తాలూకు నిజం మీకేమయినా తెలిసిందా. ఆ నారాయణ రావు పేరుతో వచ్చిన ఉత్తరం అబద్ధంలా వుంది. ఆరా తీస్తే అటువంటి ఇంగ్లీషు కథ ఏదీ లేదని తేలింది. ఇంటి ఎడ్రస్‌లో గానీ, ఆఫీస్‌లో గానీ ఆ నారాయణరావు పేరు గలిగిన వాడు లేనే లేడట' నిజాన్ని వీలైనంత నిజాయితీగా ఒప్పేసుకున్నాను.

"ఇప్పటి కైనా మీ కొంత నిజం తెలిసినందుకు

సంతోషం మీకు తెలియని కథ నేను చెప్తాను తాతయ్యలు లాంటి ఓ పేపరు బాయ్‌కి బహుమతి రావడం మావూళ్లో చాలా మందికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మీరిచ్చిన టెలిగ్రాం చూపిస్తేనే కానీ ఆ నిజాన్ని నేను కూడా నమ్మ లేక పోయాను నా లాగే అయిదారేళ్ల నుంచి కథలు వ్రాస్తూ బహుమతులకు కాదు కదా ప్రచురణకు కూడా నోచుకోని మా సహరచయితలు ఆ కుర్రాడి అదృష్టానికి అసూయ పడ్డారు అలాంటి రచయితల్లో నిరంజన్ ఒకడు

నిరంజన్ మావయ్య ఓ ఎడ్వకేటు మీకు స్నేహితుడట. ఆయన బెజవాడ నుంచి తిరిగి వస్తూ రాజమండ్రిలో దిగారట నిరంజన్ కాగితాలు నలుపు చేస్తుంటాడని తెలిసిన వాళ్ళ మావయ్య తను తెలుగు వెలుగు' కథల పోటీకి న్యాయ నిర్ణేతగా వెళ్ళిన విషయం కాకతాళీయంగా చెప్పడం జరిగింది. ఆ కథా వస్తువుల గురించి కూడా చెప్పి "అన్నట్టు ఆ మూడో బహుమతి వచ్చిన అబ్బాయిది మీ వూరే' అనడంతో నిరంజన్‌కి అసహనం పెరిగింది. మావయ్య దగ్గర తెలుసుకున్న కథ ఆధారంగా నారాయణరావు పేరుతో ఉత్తరం సృష్టించి అది మీ కనుమానం రాకుండా విశాఖలో పోస్టు చేయించాడు"–

"నిజమా – నాకు శశిభూషణ్ అనే లాయర్ మిత్రులు కాపడం. అతను ఈ కథల పోటీకి న్యాయ

పోటీ కథ

నిర్ణేతగా ఉండడం అంతా నిజమే. కానీ. .. శశిభూషణ్ అన్యాయానికి తల ఒగ్గేమనిషి కాదు".

"మీరు చెప్పింది కాదనను శశిభూషణ్ అన్యాయం చేశారని ఎవరన్నారు? ఆయనకు తెలీకుండానే ఆయన చెప్పిన కథ ఆధారంగా ఈ పథకం వేసింది నిరంజన్ "అతనికి మావూళ్లో తనకంటే కుర్రాడికి పేరొస్తుందనే దుగ్ధ.. రెండో గీతను చెరిపి చిన్నదిగా చేసి తాను పెద్ద గీతగా నిరూపించుకోవాలనే ఎదగలేని నిరంజన్ ఇంత పని చేశాడు.

"రచయితల్లో కూడా ఇంత దగుల్బాజీలుంటారా–? నేనసలు పోటీని పోటీగా స్వీకరించలేని ఇలాంటి వాళ్ళుంటారని పోటీ కథలు వద్దన్నాను. కానీ మా మేనేజ్‌మెంట్ బలవంతం మీద నిర్వహించక తప్పలేదు. సారీ.... నేను మిమ్మల్ని కూడా నొప్పించాను. మరి ఆఫీసుకొచ్చి నప్పుడు మీరీ విషయం నాకెందుకు చెప్పలేదు?"

"అప్పటికి మాకు తెలియదు. మేం మీ ఆఫీసు నుంచి తిరిగి వెళ్ళిం తర్వాత ఊళ్లో వాళ్ళంతా తాతయ్యలను రకరకాలుగా గేలి చేశారు. తనకు రాని బహుమతి నువ్వు పొందటం చూసి ఓర్వలేక మీ శాయి గారే ఉత్తరం రాశారని కూడా అతనికి కొందరు చెప్పారట. చివరకు తాగుబోతు నిరంజన్ తాతయ్యలకు ప్రైజ్ కాన్సిల్ చేసిన సంధర్భంగా మిత్రులకు మందు పార్టీ ఏర్పాటు చేసి మైకంలో నిజం చెబితే నాకు తెలిసింది "

"సారీ .. అతని కథ ప్రచురిస్తున్నట్టు ఉత్తరం పంపించాను ఇక ముందు కూడా ప్రోత్సహిస్తాను. అతనితో చెప్పండి

కుర్రాడు మంచి స్పార్క్ ఉన్నవాడు. బాగా పైకి వచ్చే అవకాశం వుంద అతనేం చేస్తున్నాడు?!"

"బాగా పైకి వెళ్ళిపోయాడ్సార్" శాయి కళ్ళు కన్నీటితో నిండిపోయాయి.

'యూమీన్"?!

"అమ్మాయిల్ని కర్షించడానికి రచయిత అవతారం ఎత్తిన అర్భకుడు బయట పడి పోయాడ'ని అసూయ పరులు చేసిన హేళనలని తట్టుకో లేక అభిమానం అడ్డొచ్చి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు".

"ఇంత చిన్న విషయానికి ?!! నేన్నమ్మను"

"కథలు చదవడానికి అలవాటు పడి పోయిన మీరు నిజాన్ని నమ్మలేక పోతే అది నిజం తప్పుకాదు. మీ కార్డును తాతయ్యలు తల్లి తీసుకొచ్చి నాకు చూపించింది. మాకు ఏవైనా డబ్బొస్తుందా అని అమాయకంగా అడిగింది. మీ కార్డు అతని ఆత్మకు శాంతిని ప్రసాదించాలి– అంతే" శాయి కంఠం గాద్గదికమయింది.
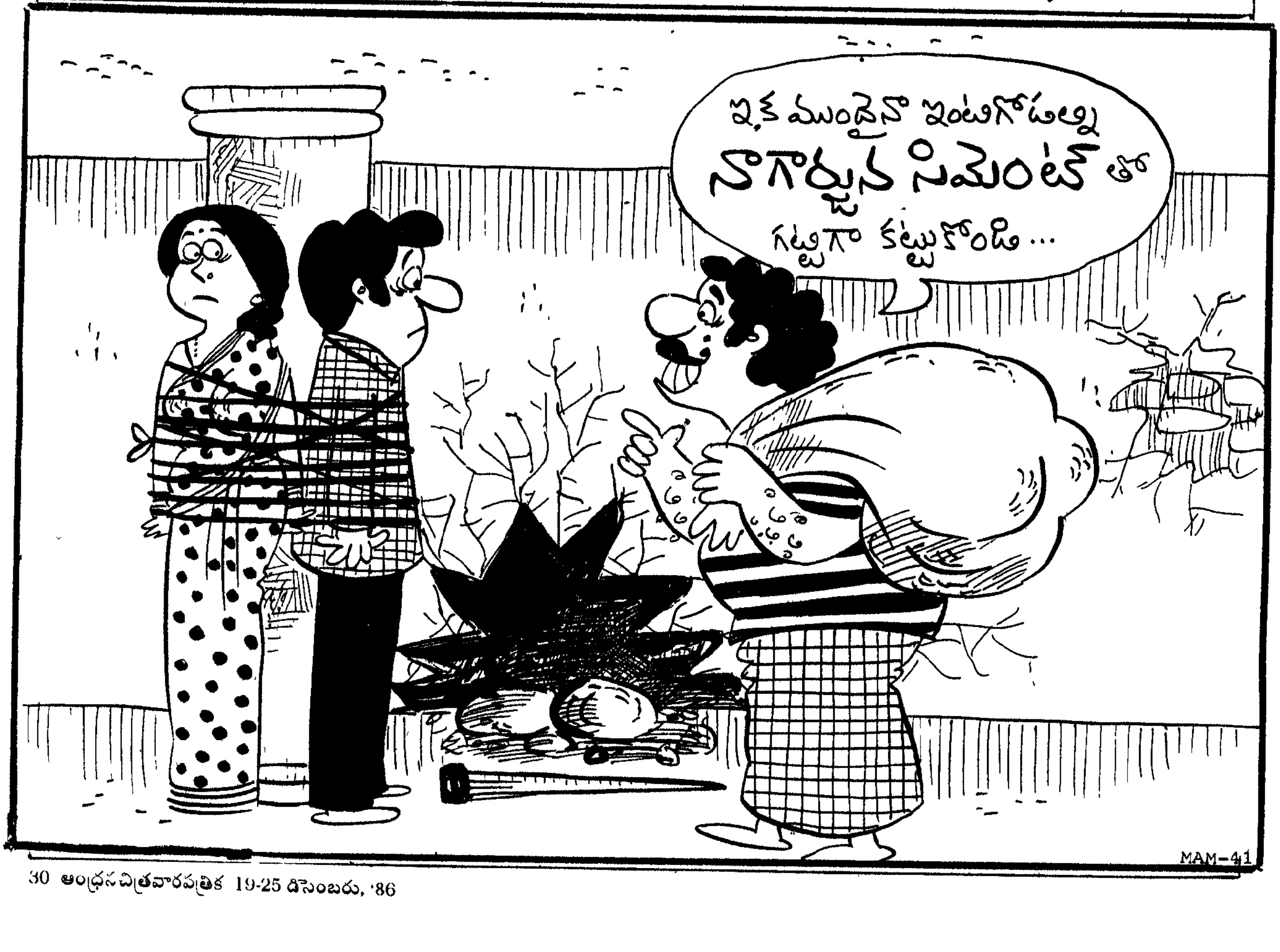
"వెరీ సారీ " చెమ్మగిల్లిన నా కళ్ళముందు ..... నీటి పొరల్లోంచి.... నవ్వుతున్న అమాయకమైన, అందవికారమైన తాతయ్యలు!! □